

paany paa det Grundlag, som endnu stod tilbage, og føre Konflikten til en for Folkethinget efter vor Opfattelse hæderlig Løsning ved at staa fast med Hensyn til Finansloven. Dette hvad forrige Samling angaar. — Hvad vor Stilling i denne Samling angaar, tror jeg, at den er tilstrækkelig klar af de Udtalelser, som allerede ere komne. Vi staa paa det samme Standpunkt som hidtil, og naar vi ikke kunne optræde som Flertal og med et Flertals Kraft, er det ganske simpelt, fordi vi ikke ere et Flertal, men vi vente, indtil vi blive et Flertal gjennem Valgdagen, og naar den Tid kommer, ere vi rede til at optage den konstitutionelle Konflikt med Regjeringen paa den bestemteste Maade og føre den Kamp til Ende, som vi slap i forrige Samling. Indtil det kan ske, ere vi nødte til at indrette vor Stilling som Mindretal og tage Sagerne saaledes, som de bydes fra anden Side og tage vort Standpunkt i dem, og idet vi hævde vore Grundsætninger og søge at udrette det bedst Mulige, videre kunne vi ikke gaa. Men det har nu slet ikke saa megen Interesse, hvorledes et Mindretal i Salen vil stille sig, det har meget større Interesse, hvorledes de to andre Mindretal — for at bruge et Udtryk, som er blevet accepteret af begge disse to Grupperes finantsielle Ordførere —, som i forrige Samling tilsammen dannede Flertallet ved Afstemningerne, vil komme til at stille sig i denne Samling, og derom have vi i Almindelighed taget faaet tilfredsstillende Oplysninger, forekommer det mig, gennem de Udtalelser, som hidtil ere faldne under denne Sags Behandling, og ganske særlig gennem de Udtalelser, som faldt i Gaar. I det første Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, udtalte han, at han ikke vilde søge nogen Konflikt, han vilde stræbe at undgaa en Konflikt, men der kunde ganske sikkert komme et Tidspunkt og komme Omstændigheder, under hvilke han og hans Meningsfæller vare nødte til at optage en saadan Konflikt, men han vilde stræbe fremdeles at undgaa den, og naar man lyttede nøiere efter, hvilke Omstændigheder det var, viste det sig navnlig at være, dersom Regjeringen atter skulde tænke paa at udstede eller i Birteligheden vilde udstede en provisorisk Finanslov eller foretage et lignende Skridt. Det viste sig, at han navnlig tænkte derpaa; men, som sagt, han udtalte i det Hele sin Beredvillighed til Smødefommen, og han tilkjendegav derved, at han vilde gjøre Alt for at befri Regjeringen for at komme i en saadan Situation, at Regjeringen fra sit Standpunkt skulde finde sig

foranlediget til at udstede nogen provisorisk Finanslov, og der er i Birteligheden ikke nogen Fare for, at den ærede Regjering, saalange det ærede Medlem og hans Meningsfæller indtage den Stilling heri Salen, som de indtage nu for Tiden, skulde føle sig fristet til paa nogen Maade at udstede en provisorisk Finanslov. Den kan meget nemmere komme til en Finanslov; det veed baade Regjeringen og alle dens Tilhængere særdeles vel. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte ogsaa fra sin Side, at han ønskede heller ikke nogen Konflikt, han vilde ogsaa vise Smødefommen og strække sig saa langt som muligt; men der var selvfølgelig en Grændse eller Grændser, udoover hvilke han heller ikke kunde gaa, og som saadanne nævnte han særlig, at han maatte kræve enten betydelige Indrømmelser, betydelig Smødefommen med Hensyn til de extraordinære Forsvarsbevillinger eller Smødefommen med Hensyn til de militære Reformlove (Modsigelse). Jeg opfattede hans Ord saaledes, at han sagde, at, hvis de baade modsatte sig de extraordinære Bevillinger eller de væsentligste af dem og tillige de militære Reformlove, saa overskrede de Grændserne, Altsaa en af Delene er han tilfreds med. Nu have vi hørt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojlsen), at Reformlove ville de Herrer ikke indlade sig paa; nuvel, saa vide vi jo, saa kunne vi sige os selv, at, hvis det er deres Hensigt, hvad jeg ikke tvivler om, at strække sig saavidt som muligt for at komme den modsatte Side imøde, for at afværge Konflikt, saa ville de strække sig meget langt med Hensyn til de extraordinære Forsvarsbevillinger. Det følger i temmelig sikker Slutningsrække af disse forskellige Udtalelser. — Der er et Punkt, som er af særlig Interesse paa Grund af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Goltzheim) udtalte sig, det er Spørgsmaalet om østjydske Baner. Da det ærede Medlem i sit første Foredrag udtalte, at han ventede at kunne undgaa en Konflikt og iøvrigt tilbød at gjøre Alt, hvad han kunde, for at undgaa den indtil den omtalte Grændse, saa kan han jo ikke have sigtet til de østjydske Baner eller ment, at dermed var allerede Grændsen overskreden; thi saa maatte han selvfølgelig have sagt det. Det maa altsaa være det ærede Medlems og hans Meningsfællers Hensigt med Hensyn til Spørgsmaalet om de østjydske Baner, med Hensyn til den Maade, hvorpaa Regjeringen konstitutionelt taget har behandlet dette Spørgsmaal, at søge en Løsning, og det ligger jo meget nær, naar man ser heri